Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2026)0076

Majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta: tööhõive ja sotsiaalsed prioriteedid 2026. aastal

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2026. aasta resolutsioon majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta kohta: tööhõive ja sotsiaalsed prioriteedid – 2026. aasta aruanne (2025/2183(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise lepingu) artikleid 9, 121, 148 ja 149,

– võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast, mille nõukogu, Euroopa Parlament ja komisjon kuulutasid välja ja allkirjastasid 17. novembril 2017, ning sellele lisatud tegevuskava, mis võeti vastu 2021. aastal, eelkõige selles esitatud peamisi tööhõivet, oskusi ja vaesuse vähendamist käsitlevaid eesmärke aastaks 2030,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2024. aasta määrust (EL) 2024/1263 majanduspoliitika tulemusliku koordineerimise ja mitmepoolse eelarvejärelevalve kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1466/97[1], eriti selle artikleid 3, 4, 13 ja 27,

– võttes arvesse komisjoni 2025. aasta septembris avaldatud aruannet „Employment and Social Developments in Europe“ (Tööhõive ja sotsiaalareng Euroopas),

– võttes arvesse komisjoni 2025. aasta oktoobris avaldatud aruannet „Labour Market and Wage Development in Europe“ (Tööturu ja palga areng Euroopas),

[1] ELT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

– võttes arvesse komisjoni 25. novembri 2025. aasta ettepanekut komisjoni ja nõukogu ühise tööhõivearuande kohta (COM(2025)0958),

– võttes arvesse komisjoni 25. novembri 2025. aasta soovitust võtta vastu nõukogu soovitus euroala majanduspoliitika kohta (COM(2025)0957),

– võttes arvesse komisjoni 25. novembri 2025. aasta teatist „Häiremehhanismi 2026. aasta aruanne“ (COM(2025)0956),

– võttes arvesse komisjoni 25. novembri 2025. aasta soovitust võtta vastu nõukogu soovitus inimkapitali kohta Euroopa Liidus (COM(2025)0959),

– võttes arvesse Euroopa sotsiaalpartnerite panust 2026. aasta Euroopa poolaastasse ja eelkõige sügispaketti,

– võttes arvesse Mario Draghi 2024. aasta septembris avaldatud aruannet „The future of European competitiveness“ („Euroopa konkurentsivõime tulevik“),

– võttes arvesse Enrico Letta 2024. aasta aprillis avaldatud aruannet ühtse turu tuleviku kohta „Much more than a market“ („Palju enamat kui turg“),

– võttes arvesse ELi sotsiaalkaitse ja heaoluriigi tulevikku käsitleva kõrgetasemelise töörühma 2023. aasta jaanuaris avaldatud aruannet,

– võttes arvesse kodukorra artiklit 55,

– võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A10-0033/2026),

A. arvestades, et ELi tööhõive eesmärk, mille kohaselt peaks 2030. aastaks 20–64aastastest inimestest töötama vähemalt 78 %, on praeguse seisuga saavutatav; arvestades, et 2025. aasta oktoobris oli töötuse määr ELis 6 %, ulatudes liikmesriigiti 2,6 %-st kuni 10,6 %-ni, samas kui noorte töötuse määr oli endiselt kõrge (13,2 %); arvestades, et noorte, naiste, eakamate töötajate, madala ja keskmise kvalifikatsiooniga kolmandate riikide kodanike, puuetega inimeste ning romade ja muude etniliste vähemuste seas püsib endiselt kõrge töötuse tase ja esineb sageli ebakindlaid töötingimusi ning nad kõik seisavad tööturule kaasamisel silmitsi struktuursete takistustega; arvestades, et puuetega inimeste töötuse määr on 15,1 %; arvestades, et tööhõive määrade tõus ELis peaks tooma kaasa ka töökohtade kvaliteedi, inimväärse palga, palgatõusu ja tootlikkuse kasvu;

B. arvestades, et Euroopa poolaasta on jätkuvalt keskne vahend, mis võimaldab koordineerida majandus-, eelarve-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitikat kogu ELis ning selle eesmärk peaks olema

integreerida sotsiaalne õiglus, keskkonnakestlikkus ja põlvkondadevaheline õiglus süstemaatilisemalt makromajanduslikku juhtimisse, seades selle keskmesse Euroopa sotsiaalõiguste samba ja järgides subsidiaarsuse põhimõtet; arvestades, et Euroopa poolaasta protsessi käigus toimuva majanduslike ja sotsiaalsete eesmärkide järelevalve paremaks tasakaalustamiseks on töötatud välja sotsiaalvaldkonna tulemustabel ja protsessi integreeriti hiljuti sotsiaalse lähenemise raamistik; arvestades, et 2026. aasta sügispakett esitati ilma iga-aastase kestliku majanduskasvu analüüsita, millega sätestatakse ELi majanduslike, sotsiaalsete ja tööhõivealaste ning keskkonnaeesmärkide terviklik ja tasakaalustatud strateegia ning mis seob Euroopa poolaasta liidu kestliku majanduskasvu laiapõhjalise visiooniga; arvestades, et EL peab jätkuvalt pühenduma konkurentsivõimele, kestlikkusele ja sotsiaalsele õiglusele, võimaldamata ühe eesmärgi saavutamist teiste arvelt;

C. arvestades, et 2024. aastal oli vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus 93,3 miljonit inimest, kes moodustavad 21 % ELi elanikkonnast, mis näitab, et Euroopa sotsiaalõiguste samba raames 2030. aastaks seatud vaesuse vähendamise eesmärgi saavutamise suunas on tehtud vähe edusamme, kusjuures enam kui pooltes liikmesriikides on kalduvus liikuda vales suunas; arvestades, et naiste, laste, eakate, puuetega inimeste, LGBTI+ kogukonna, madala kvalifikatsiooniga inimeste, kolmandate riikide kodanike, romade, üksikvanemaga leibkondade ja rahvastikukaoga piirkondades elavate inimeste vaesusrisk on palju suurem ning et liikmesriikide vahel ja sees, sealhulgas maa- ja linnapiirkondade vahel, püsivad märkimisväärsed erinevused; arvestades, et see lahknevus suureneva keskmise sissetuleku ja püsivate vaesuse tasemete vahel toob esile struktuursed probleemid, mis esinevad tulujaotuses, tööturgudel ning sotsiaalkaitsesüsteemide ülesehituse ja katvuse valdkonnas; arvestades, et 2024. aastal koges ELis materiaalse puuduseni viinud energiaostuvõimetust rohkem kui 40 miljonit inimest, mis vastab ligikaudu 9,2 %-le elanikkonnast; arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavade, töötushüvitiste ning pere- ja lapsetoetuste vähene katvus ja ebapiisavus ning takistused tööturule integreerimisel ja juurdepääsul kvaliteetsetele avalikele teenustele, nagu tervishoid, haridus, hooldus ja eluase, soodustavad vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse püsimist, eelkõige kõige ebasoodsamas olukorras olevate rühmade seas; arvestades, et kui ELi ja riiklikul tasandil vaesuse vastu võitlemise lähenemisviisi ei muudeta, ei ole võimalik seda suundumust ümber pöörata; arvestades, et vaesusele kui mitmemõõtmelisele nähtusele lahenduste leidmiseks on oluline luua ambitsioonikas ELi vaesusevastane strateegia;

D. arvestades, et Euroopa Liidus on vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus ikka veel iga neljas laps, mis on suurem näitaja kui kogu elanikkonna puhul; arvestades, et 2030. aastaks seatud eesmärgi suunas, mille kohaselt vähendatakse vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate laste arvu 5 miljoni võrra, ei ole tehtud piisavalt

edusamme, kusjuures vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate laste osakaal on aastatel 2019–2023 igal aastal suurenenud ja püsib endiselt kõrgel tasemel; arvestades, et vastavalt komisjoni ettepanekule 2026. aasta ühise tööhõivearuande kohta oli 2024. aastal ELis vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus ligikaudu 19,5 miljonit last (24,2 %); arvestades, et ennetavad laste ja perede toetamise poliitikameetmed ja teenused kooskõlas Euroopa lastegarantiiga on tähtsad selleks, et tõkestada sotsiaal-majanduslikke tingimusi, mis võivad viia perekonnaliikmete üksteisest lahutamise ja laste hoolekandeasutusse paigutamiseni; arvestades, et Euroopa lastegarantii sihtotstarbeline rahastamisvahend ning koostoime muude ELi ja riiklike fondidega on nii praeguses kui ka järgmises mitmeaastases finantsraamistikus äärmiselt olulised; arvestades, et komisjoni sõnul peab EL alushariduse ja lapsehoiuga seotud 2030. aasta Barcelona eesmärkide saavutamiseks investeerima veel üle 11 miljardi euro aastas[2]; arvestades, et lapsed, kes võivad saada alushariduses ja lapsehoius osalemisest kõige rohkem kasu, näiteks ebasoodsatest oludest pärit lapsed, osalevad selles tavaliselt kõige vähem ja nende juurdepääs on jätkuvalt takistatud;

E. arvestades, et ELis elab hoolekandeasutustes ikka veel vähemalt 1,4 miljonit puuetega inimest ja peaaegu 300 000 last; arvestades, et hoolekandeasutuste elanikud on laiemast kogukonnast eraldatud ning neil ei ole piisavat kontrolli oma elu ega neid mõjutavate otsuste üle; arvestades, et hoolimata asjaolust, et EL on olnud pikka aega pühendunud deinstitutsionaliseerimise protsessile, tuleb nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil ikka veel teha pingutusi, et vähekaitstud elanikkonnarühmad saaksid elada iseseisvalt perekonnas või kogukondlikus keskkonnas;

F. arvestades, et 2024. aastal koges ELis üks töötaja 12st (8,2 %) palgavaesust, mis õõnestab sotsiaalset ühtekuuluvust, ning rõhutades, et tööhõive ei paku iseenesest täielikku kaitset vaesuse eest ega too kaasa paremaid elutingimusi, kuna elukallidus suureneb ja ostujõud väheneb; arvestades, et hiljutised seadusjärgsete miinimumpalkade tõusud, mis aastatel 2022–2025 olid sageli üle 20 % ja mitmes liikmesriigis üle 40 %, on aidanud kaitsta madalapalgaliste töötajate ostujõudu ja toetanud palgakasvu madalapalgalistes sektorites; arvestades, et kuigi reaalpalgad on enamikus liikmesriikides pandeemiaeelsed tasemed ületanud, ei ole mitu suurt majandust veel nendele tasemetele naasnud;

G. arvestades, et kliimamuutused on ebavõrdsust süvendanud ja mõjutanud eriti kõige vähem kaitstud rühmi, kes kalduvad keskkonnaohtude, näiteks kõrgete temperatuuridega, sagedamini kokku puutuma, mille tulemuseks on madalamad

---

[2] Euroopa Komisjon, „Employment and Social Developments in Europe (ESDE) 2024“ (Tööhõive ja sotsiaalareng Euroopas, 2024), september 2024.

töökvaliteedistandardid, tootlikkuse vähenemine ja suurem töökoha ebakindlus; arvestades, et üleminek kliimaneutraalsusele peab olema sotsiaalselt õiglane ja kõigi jaoks kaasav ning peaks eelduste kohaselt looma 2030. aastaks 1 miljon kuni 2,5 miljonit uut töökohta, kui seda toetavad õiged tööhõive- ja hariduspoliitikameetmed; arvestades, et ausa ja õiglase kliimaneutraalsusele ülemineku ja digipöörde tagamise eeltingimus on tugev ja piisavalt rahastatud sotsiaalkaitse ja kvaliteetsete töökohtade loomise poliitika;

H. arvestades, et EL seisab mitmes sektoris silmitsi püsiva tööjõupuuduse ja oskuste nappusega, mis on tingitud mitmesugustest teguritest, nagu demograafilised ja tehnoloogilised muutused, oskuste mittevastavus tööturu vajadustele, töökohtade kvaliteet ning kvaliteetsete avalike teenuste vähene atraktiivsus ja neisse tehtavate investeeringute vähesus, ning mida peetakse ELi majanduskasvu ja konkurentsivõime peamiseks takistuseks; arvestades, et teatavates liidu osades elavate noorte piiratud karjääriväljavaated ja ebakindlad töötingimused suurendavad talentide väljavoolu ELi piirkondade ja kolmandate riikide vahel, süvendades seda nappust veelgi; arvestades, et komisjoni ettepanekus 2026. aasta ühise tööhõivearuande kohta rõhutatakse, et tööturu struktuursete puuduste kõrvaldamine töökohtade parema kvaliteedi kaudu toetab suuremat tootlikkust, majanduslikku suutlikkust, sotsiaalset õiglust ja ühtekuuluvust; arvestades, et töötajate õiguste, kollektiivläbirääkimiste, aktiivse tööturupoliitika, kõigi, sealhulgas kolmandate riikide kodanike sotsiaalkaitse kättesaadavuse ja oskuste arendamise võimaluste parandamine ning sihipärased aktiveerimismeetmed, mis on suunatud 51 miljonile tööealisele inimesele, kes praegu tööjõu hulka ei kuulu, aitaks tugevdada osalemist, kaasatust ja konkurentsivõimet; arvestades, et 2050. aastaks väheneb ELi töötav elanikkond eeldatavasti kuni 18,8 miljoni inimese võrra, mis viitab sellele, et seaduslik tööjõuränne võib aidata vastata tööturu muutuvatele vajadustele;

I. arvestades, et 2022. aastal osales õppimistegevuses 39,5 % täiskasvanutest, mis näitab, et enamikus liikmesriikides on vaja teha rohkem jõupingutusi, et saavutada 2030. aastaks eesmärk, mille kohaselt osaleb hariduses ja koolituses 60 % täiskasvanutest; arvestades, et poliitika koordineerimisel Euroopa poolaasta raames järgitav integreeritud lähenemisviis loob raamistiku, mis suunab vajalikke investeeringuid inimkapitali arendamisse ning haridus- ja koolitussüsteemidesse; arvestades, et on vaja märkimisväärseid lisapingutusi, et tagada kvaliteetse koolituspoliitika pakkumine ja kättesaadavus, eelkõige madalama kvalifikatsiooniga kutsealade töötajatele, mis edendab elukestvat õpet ning tugevdab ELi tööjõu konkurentsivõimet, vastupanuvõimet ja kaasatust; arvestades, et ainuüksi avaliku sektori kulutustest ei pruugi täiend- ja ümberõppe vajaduste täitmiseks piisata, kui võtta arvesse pöördelisi muutusi, millega EL peab toime tulema; arvestades, et rahvusvahelises õpilaste hindamise programmis (PISA) oli 2022. aastal 15-aastaste põhioskuste keskmine punktisumma 2018. aastaga võrreldes

vähenenud, kusjuures alasooritus puudutas ebaproportsionaalselt ebasoodsas olukorras olevaid õppijaid, mis toob esile, et haridus ja koolitus vajavad reforme ja püsivaid investeeringuid, et toetada tulevasi põlvkondi ja nende siirdumist haridussüsteemist tööellu;

J. arvestades, et sotsiaaltaristusse, sealhulgas taskukohastesse eluasemetesse, tervishoidu ja pikaajalisse hooldusse, haridusse ja elukestvasse koolitusse, on vaja lisainvesteeringuid, mille suurus on hinnanguliselt 192 miljardit eurot aastas[3]; arvestades, et väärtustada tuleb selliste sotsiaalsete investeeringute, eelkõige lastele ja noortele tehtavate avaliku sektori kulutuste majanduslikku tasuvust, mis mitte ainult ei paranda elatustaset ja vähenda vaesust, vaid on ka kestliku ja kaasava majanduskasvu, suurema tootlikkuse ja suurema tööhõive määra peamised tõukejõud; arvestades, et alainvesteerimine haridusse ja teadusuuringutesse kahandab pikaajalise majanduskasvu väljavaateid; arvestades, et laste puhul tähendavad sotsiaalsed investeeringud investeeringut tulevikku, mis toob kaasa paremad haridus- ja tööväljavaated, mis omakorda edendab majandusnäitajaid; arvestades, et veel on vaja teha tööd selleks, et mõõta ELis taastumisjärgsete sotsiaalsete investeeringute puudujääki ning sotsiaalteenustesse investeerimist, nende katvust ja majanduslikku tasuvust; arvestades, et sotsiaalteenuste kulude ja katvuse ühiste andmenäitajate, näiteks Euroopa sotsiaalteenuste indeksi väljatöötamine tõhustaks tõenduspõhiseid soovitusi ja nende rakendamise tulemuslikku seiret Euroopa poolaasta raames;

K. arvestades, et eluasemekulude surve ja kõrged energiahinnad tekitavad kodumajapidamistele suurt koormust, kuid eluasemepoliitika on riigipõhistes soovitustes sageli alaesindatud, ehkki see on makromajandusliku tähtsusega ning täidab keskset rolli sissetulekukindluse, sotsiaalse kaasatuse ja elukallidusega toimetuleku puhul; arvestades, et vaesuse, sealhulgas energiaostuvõimetuse vähendamiseks ja eluasemete taskukohasuse parandamiseks on esmajoones vaja investeerida sotsiaalteenustesse ning eluasemete, sealhulgas sotsiaaleluruumide ja taskukohaste eluasemete pakkumise suurendamisse, samuti energiatõhususse ja hoonete renoveerimisse ning oskuste nappuse probleemi lahendamisse;

L. arvestades, et sooline palgalõhe on ELis praegu 12 % ning seda põhjustab muu hulgas naiste majapidamis- ja lapsehoiukohustuste ebaproportsionaalselt suur osakaal ning nende kutsealade jätkuv alahindamine, kus töötavad valdavalt naised; arvestades, et naised

---

[3] Komisjoni talituste 27. mai 2020. aasta töödokument „Identifying Europe’s recovery needs“ (Euroopa taastamisvajaduste kindlakstegemine) (SWD(2020)0098), mis on lisatud komisjoni teatisele „Euroopa võimalus: parandame vead ja teeme ettevalmistusi järgmise põlvkonna jaoks“ (COM(2020)0456).

on suuremas vaesuse ohus, eriti vanemas eas, kusjuures sooline pensionilõhe on praegu 25 %[4];

1. rõhutab, et ELi sotsiaalsesse mudelisse investeerimine annab konkurentsieelise; nõuab, et sotsiaalkaitse ja heaoluriikide tulevikku käsitleva kõrgetasemelise töörühma soovitused ning Letta ja Draghi aruannete soovitused integreeritaks Euroopa poolaasta protsessi, et kaitsta ja tugevdada ELi sotsiaalset turumajandust; rõhutab vajadust tasakaalustatud lähenemisviisi järele, mis toetab nii sotsiaalseid õigusi, avalikke teenuseid, kollektiivläbirääkimiste struktuure ja katvust kui ka konkurentsivõimet; väljendab heameelt Euroopa sotsiaalõiguste samba integreerimise üle majanduse juhtimise raamistikku ja kutsub liikmesriike üles kasutama võimalust pikendada kohandamisperioodi, et investeerida Euroopa sotsiaalõiguste samba prioriteetidesse; nõuab, et integreeritud juhtimisraamistik kajastuks ELi institutsioonide siseprotsessides ning et nende majandus- ja sotsiaalorganid oleksid kaasatud võrdsel määral;

2. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid rakendaksid Euroopa sotsiaalõiguste sammast täiel määral; rõhutab, et poliitilised kohustused peavad Euroopa sotsiaalõiguste samba ajakohastatud tegevuskavas väljenduma konkreetsete ja ambitsioonikate meetmete näol, mida toetavad selged ja mõõdetavad eesmärgid ning usaldusväärsed seirenäitajad, et võidelda tulemuslikult vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning toetada töötajaid rohe- ja digiüleminekuga toimetulekul, eelkõige seoses oskuste, kutsehariduse ja elukestva õppega; nõuab, et Euroopa sotsiaalõiguste samba tegevuskava eesmärgid lõimitaks Euroopa poolaasta keskmesse ja võetaks Euroopa poolaasta hindamistel võrdlusalusteks; märgib, et komisjoni ettepanekus 2026. aasta ühise tööhõivearuande kohta keskendutakse suures osas oskuste nappusele ja tööjõupuudusele ning selles ei hinnata põhjalikult Euroopa sotsiaalõiguste samba 20 põhimõtte rakendamist, nagu on nõutud määruses (EL) 2024/1263; kutsub komisjoni üles tagama, et tulevastes tsüklites käsitletaks kõiki Euroopa sotsiaalõiguste samba põhimõtteid, et saada sotsiaalsest olukorrast ELis täpne ja täielik ülevaade;

3. väljendab heameelt komisjoni eesmärgi üle kaotada vaesus 2050. aastaks, Euroopa taskukohaste eluasemete kava üle ja komisjoni kavatsuse üle esitada ettepanek kvaliteetsete töökohtade õigusakti kohta; väljendab lisaks heameelt ELi esimese vaesusevastase strateegia üle ja Euroopa lastegarantii tugevdamise üle; rõhutab, et Euroopa poolaasta, Euroopa sotsiaalõiguste samba tegevuskava järelmeetmete ja tulevaste õigusaktide vahel on vaja

---

4 Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut, „Gender Equality Index“ (Soolise võrdõiguslikkuse indeks), https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2025/country.

tagada sidusus koos mõõdetavate eesmärkide ja vastavate riigipõhiste soovitustega;

4. tuletab meelde komisjoni presidendi Ursula von der Leyeni 2019. aastal võetud kohustust tagada, et igal vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus oleval lapsel Euroopas oleksid kõige põhilisemad õigused, nagu õigus tervishoiule ja haridusele, ja selle järel 14. juunil 2021. aastal vastu võetud nõukogu soovitust (EL) 2021/1004, millega loodi Euroopa lastegarantii[5]; rõhutab, et Euroopa lastegarantii eesmärke ei ole võimalik saavutada ilma mahuka sihtotstarbelise eelarveta nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil; kordab sellega seoses oma nõudmist, et Euroopa lastegarantiile nähtaks ette ulatuslik, vähemalt 20 miljardi euro suurune sihtotstarbeline eelarve; toonitab pakilist vajadust näha see sihtotstarbeline eelarve ette järgmises mitmeaastases finantsraamistikus, et võtta meetmeid laste vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse kasvava probleemi lahendamiseks;

5. rõhutab, kui oluline on kaotada laste vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, et katkestada põlvkondadevahelised tsüklid; väljendab heameelt selle üle, et 2025. aasta kevadpaketis lisati kõigisse riigiaruannetesse hinnang lastegarantii rakendamise kohta, ning julgustab jätkama edusammude jälgimist Euroopa poolaasta raames; peab siiski kahetsusväärseks, et nende järelduste alusel ei ole võetud järelmeetmeid, kuna 2025. aastal esitati ainult kaks riigipõhist soovitust, milles kutsuti üles võtma meetmeid laste vaesuse vastu võitlemiseks; on seisukohal, et riigipõhised soovitused peaksid kajastama seda, kas liikmesriigi eelarve vastab ESF+ määruses[6] sätestatud laste vaesuse vastu võitlemise miinimumeraldise nõuetele;

6. kordab oma nõudmist suurendada Euroopa lastegarantii rahastamist märkimisväärse sihtotstarbelise eelarvega ning et liikmesriigid kannaksid vähemalt 5 % neile eraldatud ESF+ vahenditest eelarvesse sihtotstarbelisena laste vaesuse vastu võitlemiseks ja laste heaolu edendamiseks, kusjuures vähemalt 10 % nähakse ette sihtotstarbeliselt liikmesriikidele, kus laste vaesuse tase ületab ELi keskmist;

7. tunneb muret noorte töötuse taseme pärast, mis on ELi üldisest töötuse määrast endiselt üle kahe korra kõrgem; rõhutab, et noorte puhul on oluline täiendada tööhõive aktiveerimise meetmeid pideva toetusega, sealhulgas juurdepääsuga integreeritud sotsiaalteenustele, eluasemele ja vaimse tervise toele, et tagada nende jätkuv osalemine hariduses või tööhõives; rõhutab, et liikmesriigid peavad investeerima tugevdatud noortegarantiisse, et tagada kvaliteetne ja õigeaegne toetus kõigile alla 30-aastastele

---

5 ELT L 223, 22.6.2021, lk 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1057, millega luuakse Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+) ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1296/2013 (ELT L 231, 30.6.2021, lk 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj).

noortele, kes ei tööta, ei õpi ega osale koolitusel; nõuab tungivalt, et liikmesriigid tõhustaksid tugevdatud noortegarantii kasutamist vahendina, millega toetada hooldusasutusest lahkujaid ja vältida toetuslõhe tekkimist, sealhulgas pakkudes neile juurdepääsu karjäärinõustamisele;

8. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama Euroopa poolaasta raames kvaliteetset ja õiglaselt tasustatud praktikat ning vältima selle väärkasutamist tavapärase tööhõive asendajana; nõuab, et tulevane direktiiv praktikantide töötingimuste parandamise kohta[7] oleks ambitsioonikas ja kõikehõlmav, tagades praktikantide õiguste täieliku kaitse, sealhulgas võimaluse põhiõiguste rikkumise korral praktika ilma piiranguteta lõpetada, ning nõuab läbirääkimiste kiiret lõpuleviimist;

9. on seisukohal, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse püsivalt kõrgete tasemete ennetamiseks ja kaotamiseks on vaja võtta meetmeid ELi ja liikmesriikide tasandil, ning väljendab sellega seoses heameelt esimese ELi vaesusevastase strateegia väljakuulutamise üle; on veendunud, et strateegias tuleb esitada vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse juurpõhjuste ja mitmemõõtmeliste aspektidega tegelemiseks terviklik lähenemisviis koos konkreetsete meetmete, tugeva eelarveeraldise, selgete eesmärkide, vahe-eesmärkide ja struktuurimeetmetega, tagades samal ajal tõhusa rakendamise ja seire; kutsub liikmesriike üles rakendama piisava miinimumpalga direktiivi[8], et võidelda palgavaesuse vastu ja luua stiimuleid töötamiseks; nõuab, et ELi vaesusevastases strateegias seataks kesksele kohale võitlus laste vaesuse vastu, et murda välja vaesuse nõiaringist; nõuab tungivalt, et liikmesriigid rakendaksid täielikult nõukogu soovitust piisava miinimumsissetuleku kohta[9];

10. tuletab meelde, kui oluline on parandada mittepalgaliste töötajate juurdepääsu sotsiaalkaitsele, ning kutsub komisjoni üles kasutama Euroopa poolaasta protsessi, et jälgida nõukogu soovituse (milles käsitletakse töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate juurdepääsu sotsiaalkaitsele)[10] rakendamist riigisisesel tasandil, sealhulgas

---

7 Komisjoni 20. märtsi 2024. aasta ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse praktikantide töötingimuste parandamist ja täitmise tagamist ning võitlust olukorraga, kus tavapäraseid töösuhteid esitatakse praktikana (praktikadirektiiv) (COM(2024)0132).

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta direktiiv (EL) 2022/2041, mis käsitleb piisavat miinimumpalka Euroopa Liidus (ELT L 275, 25.10.2022, lk 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

9 Nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta soovitus piisava miinimumsissetuleku kohta, mis tagab aktiivse kaasamise 2023/C 41/01 (ELT C 41, 3.2.2023, lk 1).

10 Nõukogu 8. novembri 2019. aasta soovitus, milles käsitletakse töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate juurdepääsu sotsiaalkaitsele (ELT C 387, 15.11.2019, lk 1).

riigipõhiste soovituste raames; tuletab meelde, et kuna kultuuri- ja loomesektoris on füüsilisest isikust ettevõtjate osakaal enam kui kaks korda suurem kui elanikkonnas üldiselt, on selle sektori jaoks vaja sihipäraseid meetmeid; väljendab sellega seoses heameelt teate üle, et luuakse ELi loovisikute harta, mille eesmärk on tuua esile olulisemad põhiküsimused ja kohustused selles sektoris õiglaste töötingimuste tagamiseks, kuid nõuab tungivalt, et komisjon avaldaks selle juba 2026. aastal, kuna tegemist on pikaajaliste probleemidega;

11. peab kahetsusväärseks, et liikmesriigid ei järgi aktiivsemalt romasid käsitleva ELi strateegilise raamistiku eesmärke ning need ei saa Euroopa poolaasta protsessis, eelkõige riigipõhistes soovitustes, pidevat tähelepanu; rõhutab strateegilise raamistiku eesmärki vähendada romade ja muu elanikkonna vahelist tööhõivelõhet poole võrra ning tagada, et 2030. aastaks on vähemalt 60 % romadest palgatööl; nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid vastu integreeritud ja võrdõiguslikkusele suunatud lähenemisviisi ning tagaksid, et avaliku sektori poliitika ja teenused jõuaksid tulemuslikult kõigi romadeni, sealhulgas äärepoolsetes ja maapiirkondades elavate romadeni;

12. tuletab murega meelde püsivat puuetega inimeste tööhõivelõhet, mis on ligikaudu 24 %, ning teisest küljest ELi eesmärki minna kõigi asjaomaste inimeste puhul asutusepõhiselt hoolduselt üle kogukonna- või perepõhisele hooldusele; kutsub komisjoni üles võitlema puuetega inimeste tööhõivelõhe vastu Euroopa poolaasta kaudu, sealhulgas riigipõhistes soovitustes, ning ajakohastama ELi puuetega inimeste õiguste strateegiat aastateks 2021–2030 kooskõlas ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooniga, lisades uued juhtalgatused, sealhulgas Euroopa puuetega inimeste tööhõive ja oskuste garantii; kordab oma üleskutset komisjonile esitada deinstitutsionaliseerimise tegevuskava, mis hõlmaks kõiki seni hoolekandeasutustes elavaid rühmi, sealhulgas lapsi, puuetega inimesi, vaimse tervise probleemidega inimesi ja kodutuid; rõhutab, et Euroopa poolaasta raames tuleks jälgida deinstitutsionaliseerimise edusamme, ning kutsub liikmesriike üles kasutama täielikult ära ESF+ ning muid ELi ja riiklikke vahendeid, et see protsess lõpule viia, arendada kogukonnapõhist hooldust ja investeerida ennetusse;

13. väljendab heameelt sotsiaalse lähenemise raamistiku püsiva lisamise üle Euroopa poolaastasse; rõhutab nii selle kui ka sotsiaalnäitajate tulemustabeli tähtsust riskide tuvastamisel ja ülespoole suunatud sotsiaalse lähenemise edusammude jälgimisel, ebavõrdsuse vähendamisel, sotsiaalkaitsesüsteemide tugevdamisel ning inimväärsete töötingimuste ja toetusmeetmete edendamisel, et tagada üleminekul õiglus; kutsub komisjoni üles arendama selle uue raamistiku raames edasi uuenduslikke kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid analüüsivahendeid, et seda Euroopa poolaasta tulevastes tsüklites optimaalselt ära kasutada; kutsub komisjoni üles analüüsi teises etapis analüüsima ülespoole suunatud sotsiaalset

lähenemist ohustavaid riske, mida ta rõhutas oma 2025. aasta ühises tööhõivearuandes, sealhulgas alaesindatud rühmade tööhõivetulemusi, haridussüsteemist varakult lahkumist ja täiskasvanuharidust ning vaesust, ning arutama asjaomaste liikmesriikidega nende riskide kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmeid; märgib, et ühises tööhõivearuandes kindlaks tehtud probleemide lahendamine aitab saavutada ülespoole suunatud sotsiaalset lähenemist;

14. kutsub komisjoni üles parandama ja ajakohastama sotsiaalvaldkonna tulemustabelit ning tagama, et see kajastaks ebavõrdsuse põhjuseid ja mõju, sealhulgas võrdseid võimalusi, kvaliteetset tööhõivet, jõukuse jaotust, juurdepääsu avalikele ja sotsiaalteenustele, piisavaid pensione, eluaset ja kodutust, vaimset tervist, diskrimineerimist ning keskkonnaseisundi halvenemise ja kliimamuutuste sotsiaalset mõju; kutsub komisjoni üles käsitlema palgavaesust sotsiaalvaldkonna tulemustabelis hoiatussignaalina ja esitama riigipõhiseid soovitusi, kui sellised suundumused püsivad; rõhutab vajadust lahendada probleemid, mis on tulemustabelis saanud märke „kriitilise tähtsusega“ või „jälgimist vajav“, sealhulgas haridussüsteemist varakult lahkumine, liiga suured eluasemekulud, sotsiaalsiirete mõju, puuetega inimeste tööhõivelõhe, rahuldamata vajadus arstiabi järele inimeste endi hinnangul, lapsehoid, põhilised digioskused ja laste vaesus; nõuab sotsiaalse progressi indeksi ja soolise võrdõiguslikkuse indeksi lisamist, et mõõta paremini ebavõrdsust, juurdepääsu võimalustele ja heaolu, kasutades disagregeeritud andmeid; rõhutab vajadust õigeaegsete, ühtlustatud ja läbipaistvate andmete ja meetodite järele, et parandada tõenduspõhist poliitikakujundamist ja sihipäraseid sotsiaalseid investeeringuid, ning vajadust viia sotsiaalvaldkonna tulemustabel kooskõlla Euroopa sotsiaalõiguste samba kõigi 20 põhimõttega;

15. tuletab meelde, et vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse riski näitaja ei kajasta piisavalt vaesuse ja keeruka ebavõrdsuse juurpõhjuseid, eelkõige väljaspool tavaleibkondi elavate inimeste kaasamist, vaesuse kvalitatiivseid aspekte ja kogetud tõrjutust, ning võtab ühtlasi arvesse, et vaesus hõlmab enamat kui ebapiisav sissetulek või materiaalne puudus; kutsub sotsiaalkaitsekomiteed üles tegema tööd vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse riski statistilise näitaja uuendamiseks, eesmärgiga seda laiendada, et arusaamine vaesusest ja sotsiaalsest tõrjutusest oleks tõhusam, disagregeeritud ja mitmemõõtmelisem;

16. tuletab meelde, et sotsiaalsetel investeeringutel võib olla positiivne mõju majanduskasvule, tootlikkusele ja konkurentsivõimele ning et need võivad ühtlasi aidata kaasa riigi rahanduse jätkusuutlikkusele ning edendada ülespoole suunatud sotsiaalset ühtekuuluvust, elu- ja töötingimusi ning vähekaitstud elanikkonnarühmade kaasamist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pidama sotsiaalseid investeeringuid kestliku majanduskasvu aluseks ja keskenduma investeeringutele, mis on tõestanud oma tulemuslikkust

majanduskasvu, tootlikkuse, töökohtade kvaliteedi ja suurema tööturul osalemise seisukohast; kutsub liikmesriike üles kasutama kuni 31. detsembrini 2026 täiel määral ja sihipäraselt taaste- ja vastupidavusrahastut, et lahendada riigipõhistes soovitustes kindlaks tehtud probleeme; nõuab, et komisjon annaks suuniseid erainvesteeringute ning avaliku ja erasektori partnerluste võimendamiseks, et kõrvaldada sotsiaaltaristu puudujäägid; väljendab heameelt sotsiaalsete investeeringute teadmuskeskuse loomise üle, mille eesmärk on tõhustada vastastikust õppimist ja tehnilist abi, jätkata sotsiaalnäitajate õigeaegsuse ja kättesaadavuse parandamist, vähendada viivitusi vaesuse ja ebavõrdsuse suundumuste hindamisel ning parandada liikmesriikide juurdepääsu andmetele poliitika hindamiseks ja mõjuhinnangu tegemiseks;

17. tuletab meelde, et sotsiaalsete investeeringute oluline osa on sotsiaalmajandus, millel on ainulaadne roll kaasavate ja uuenduslike lahenduste väljatöötamisel kohalikul tasandil, kus ta aitab kaasa kvaliteetsete töökohtade loomisele, taskukohaste ja kättesaadavate sotsiaal- ja lähiteenuste pakkumisele ning rohe- ja digiüleminekule; märgib, et üldsuse toetus sotsiaalmajandusele on tugev – 88 % Eurobaromeetri uuringule vastanutest toetab seda edendavaid strateegiaid ja õigusakte; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tõhustama oma raamtingimusi, hõlbustades juurdepääsu rahastamisele, pakkudes suutlikkuse suurendamise võimalusi ja tagades nähtavuse, ning kajastama sotsiaalmajanduse tegevuskava eesmärke Euroopa poolaasta raames, sealhulgas riigipõhiste soovituste ja ELi vahendite sihipärase kasutamise kaudu;

18. rõhutab, et komisjoni taskukohaste eluasemete kava tuleks Euroopa poolaastasse paremini integreerida ning riigipõhistes soovitustes tuleks seega pöörata suuremat tähelepanu taskukohastele, inimväärsetele ja kestlikele eluasemetele, eelkõige madala ja keskmise sissetulekuga rühmade, samuti puuetega inimeste ja eakate puhul; nõuab tugevamat järelevalvet edusammude üle, mida liikmesriigid teevad äärmises vaesuses elavatele roma kogukondadele juurdepääsu tagamisel piisavale, turvalisele ja segregatsioonivabale eluasemele; tuletab meelde riikidele, kes on allkirjastanud Lissaboni deklaratsiooni kodutuse vastu võitlemise Euroopa platvormi kohta, et kodutuse kaotamise eesmärk on seatud 2030. aastaks; kutsub liikmesriike üles kombineerima meetmeid, millega suurendatakse pakkumist, vähendatakse ehituskulusid ja võideldakse ehitussektoris ja elamumajanduses esineva tööjõupuuduse vastu, nõudluse poolele pakutava toetusega, mis võimaldab inimestele, eelkõige vähekaitstud olukorras leibkondadele, juurdepääsu taskukohasele, inimväärsele ja kestlikule eluasemele; rõhutab, et riiklikud keskpika perioodi eelarve- ja struktuurikavad ning investeerimisstrateegiad peaksid toetama sotsiaaleluruume ja taskukohaseid eluasemeid, kodutuse ennetamist ja vähendamist ning hoonete renoveerimist, et vähendada energiaostuvõimetust ja parandada elamistingimusi, eelkõige vähekaitstud leibkondade jaoks; tuletab meelde, et alates 2026. aastast rahastatakse liikmesriike

kliimameetmete sotsiaalfondist, et toetada vähekaitstud leibkondi ja mikroettevõtjaid;

19. rõhutab, et investeerimine kvaliteetsesse ja kättesaadavasse haridusse ja elukestvasse õppesse, sealhulgas kutsehariduse ja -õppe ning töökohapõhise õppe kaudu, on strateegiline sotsiaalne investeering, mis on oluline, kui pidada silmas ühtekuuluvust ja kaasatust ning tööjõu ettevalmistamist rohe- ja digiüleminekuks ning ELi kaitsevajadusi; väljendab heameelt ettepaneku üle võtta vastu nõukogu soovitus inimkapitali kohta ELis ja selle üle, et ettepanekus keskendutakse oskuste nappuse probleemi lahendamisele, oskuste prognoosimise kasutamisele oskuste strateegiate väljatöötamiseks ning mitmesuguste põhioskuste, sealhulgas digikirjaoskuse, kodaniku- ja tehisintellektipädevuse arendamisele, et valmistada inimesi ette tänapäevaseks eluks; tunnistab, et ebapiisavad investeeringud inimkapitali takistavad innovatsiooni, konkurentsivõimet ja inimeste võimet saavutada oma täielik potentsiaal;

20. rõhutab vajadust oskuste nappust käsitlevate ELi algatuste järele, mis pakuksid suuremat toetust terviklikele ja kaasavatele haridus- ja koolitussüsteemidele, sealhulgas aktiivse tööturupoliitika, isiklike õppekontode ja mikrokvalifikatsioonitunnistuste kaudu, ning tugevdaksid mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise menetlusi; rõhutab lisaks, kui oluline on oskuste nappuse probleemi lahendamiseks parandada ja hõlbustada töötajate õiglast liikuvust ELis ning kui tähtis roll on seejuures seaduslikul rändel ja välismaiste kvalifikatsioonide tunnustamisel; tunneb muret selle pärast, et täiskasvanute, eelkõige madala kvalifikatsiooniga töötajate, eakamate töötajate, kolmandate riikide kodanike ja puuetega inimeste osalemine koolitustel jääb enamikus liikmesriikides tunduvalt alla 60 % eesmärgi; kutsub komisjoni üles esitama tulevases töötajate õiglase liikuvuse paketis oskuste nappusele konkreetseid lahendusi ja tegelema püsivate probleemidega, tagades, et tulevases oskuste ülekantavuse algatuses kõrvaldatakse oskuste tunnustamisel praegu esinevad takistused;

21. on kindlalt veendunud, et töötajate individuaalne õigus koolitusele tööajal, tänu millele kõrvaldatakse peamised takistused koolitusel osalemisele, võib tagada kvaliteetse täiend- või ümberõppe, töötajate koolituse ja karjääri arendamise toetuse, et tagada tööandjatele prognoositav ja stabiilne oskustööjõu pakkumine; rõhutab vajadust kõrvaldada kulutõke, tagades, et koolitus on töötajatele tasuta ning seda toetatakse rahastamise, maksusoodustuste ja partnerlustega; toonitab, et töötajate koolitamise eest vastutavad riiklikud institutsioonid ja sotsiaalpartnerid, ning rõhutab nende olulist rolli koolituse saamise õiguse rakendamisel; kutsub sellega seoses liikmesriike üles töötajate ja nende tööandjate ühiselt välja töötatud koolituskavad esikohale seadma ja neid edendama, tagades, et täiend- ja ümberõpe vastavad tegelikule turunõudlusele ja aitavad kaasa karjääri edenemisele; kutsub komisjoni üles uurima, kuidas

töötajate koolitust, ümber- ja täiendõpet, eelkõige töötajate õigust koolitusele, saaks rahastada liikmesriikide ja ettevõtete vaheliste avaliku ja erasektori partnerlustega, ja esitama selle kohta suuniseid;

22. rõhutab, et põlvkondadevahelisest õiglusest peab saama Euroopa poolaasta struktuurne osa; kutsub komisjoni üles integreerima oma põlvkondadevahelise õigluse strateegia raames Euroopa poolaasta hindamisraamistikku näitajad, mis käsitlevad noorte ja eakate heaolu, juurdepääsu kvaliteetsetele töökohtadele, eluaseme taskukohasust, kättesaadavust, füüsilist juurdepääsetavust, miinimumsissetuleku ja pensionide piisavust, juurdepääsu kvaliteetsetele vaimse tervise teenustele ning kvaliteetset haridust ja oskusi, ning hindama eelarve- ja reformisoovituste pikaajalist ja jaotuslikku mõju; kutsub komisjoni üles hindama poliitiliste soovituste, sealhulgas alainvesteerimise pikaajalist majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset mõju tulevastele põlvkondadele; rõhutab vajadust integreerida Euroopa poolaastasse paremini demograafiliste muutuste ja eluea pikenemise mõju; rõhutab, et demograafilised muutused nõuavad poliitikameetmeid tööjõus osalemise suurendamiseks; rõhutab vajadust meetmete järele, mis toetavad aktiivsena vananemist ning tagavad pensioni- ja hooldussüsteemide pikaajalise jätkusuutlikkuse; on seisukohal, et riigipõhiste soovitustega tuleks edendada pensione, millega tagatakse kõigile inimväärne elu, heaolu ja juurdepääs kvaliteetsetele, taskukohastele tervishoiu- ja ennetusteenustele;

23. rõhutab, et Euroopa poolaasta raames tuleb kaitsekulutusi kavandada koordineeritult, tõhusalt, läbipaistvalt ja Euroopale kohaselt, et maksimeerida ühiskondlikku kasu; rõhutab, et julgeolekuga seotud investeeringud peaksid hõlmama ühiskonna vastupanuvõimet, sealhulgas tsiviilelanikkonnale suurt kasu pakkuvat taristut, sotsiaalkaitset, kodanikuharidust, demokraatia vastupanuvõimet ja kaitset desinformatsiooni eest, tunnistades, et sotsiaalne stabiilsus ja demokraatlik usaldus on Euroopa julgeolekuarhitektuuri olulised osad ning neid tuleb kajastada Euroopa poolaasta pikaajaliste reformi- ja investeerimisvajaduste analüüsis;

24. rõhutab, et 2026. aasta Euroopa poolaasta soovitused on otsustava tähtsusega järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kujundamisel; on veendunud, et reformid ja investeeringud tuleks valida selle järgi, kui tõhusalt ja tulemuslikult need vastavad asjaomastele riigipõhistele soovitustele; hoiatab, et kui ELi rahastamine seotakse Euroopa poolaasta suunistega, peavad need suunised olema sotsiaalselt tasakaalustatud täielikus kooskõlas Euroopa sotsiaalõiguste sambaga ning rahaliste vahendite väljamaksmisel peab olema oluline roll kohalikel ja piirkondlikel osalejatel; märgib sellega seoses murega komisjoni ettepanekut sotsiaalkulutuste kohta, mis võib vähendada keskendumist tööhõive- ja sotsiaalsetele eesmärkidele, ning nõuab eraldiseisvat ja tugevdatud ESF+-i, mille puhul on tagatud valdkondlik keskendamine;

25. on seisukohal, et ELi sotsiaalne mudel on liidu konkurentsivõime lahutamatu osa ning et jõupingutused ettevõtjate halduskoormuse lihtsustamiseks peavad säilitama ja tagama sotsiaalsed õigused; rõhutab, et töökohtade kvaliteet ja mittekulupõhine konkurentsivõime, näiteks toodete ja teenuste kvaliteet, võib samuti toetada tootmist ja palgakasvu; rõhutab, kui oluline on tagada suurem selgus, proportsionaalsus ja õiguskindlus, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning füüsilisest isikust ettevõtjate jaoks, ning rõhutab, et selliste lähenemisviiside puhul tuleks austada liikmesriikide tööturumudelite mitmekesisust, toetades samal ajal kestlikku majandustegevust ja kvaliteetsete töökohtade loomist;

26. toetab demokraatlikumat Euroopa poolaasta protsessi, kus Euroopa Parlament on tihedalt kaasatud majandus- ja sotsiaalpoliitika prioriteetide seadmisse ja majanduse juhtimise alaste otsuste tegemisse; rõhutab, et riiklike reformide kavandamisse, jälgimisse ja järelmeetmete võtmisse tuleb süstemaatiliselt kaasata sotsiaalpartnerid, kodanikuühiskonna organisatsioonid ning piirkondlikud ja kohalikud osalejad, jättes neile piisavalt aega ja tagades läbipaistvuse; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid nende nõuetekohase kaasamise analüüsi kõikidesse etappidesse, sealhulgas sotsiaalse lähenemise raamistikus, et tugevdada isevastutust ja tagada ELi sotsiaalsete õiguste elluviimine kohapeal; rõhutab, et subsidiaarsuse põhimõtte ja liikmesriikide pädevuse austamine on Euroopa poolaastas endiselt kesksel kohal; tuletab meelde, et komisjon peab tagama, et Euroopa poolaasta ja ELi majanduse juhtimise raamistiku puhul hinnatakse soovitatud reformide mõju soolisele võrdõiguslikkusele ja naiste tööturule integreerimisele, ning edendama investeeringuid kvaliteetsetesse avalikesse teenustesse ja hooldustaristusse;

27. juhib tähelepanu sellele, et riigipõhiste soovituste koostamiseks puudub läbipaistev metoodika ja nende valimiseks kasutatavad kriteeriumid ei ole selged; hoiatab, et see õõnestab aruandekohustust ja võib põhjustada liikmesriikide ebavõrdset kohtlemist; kutsub komisjoni üles tagama menetluste ja sisemise otsustusprotsessi, sealhulgas kaasatud peadirektoraatide suhtes täieliku läbipaistvuse ning tugevdama aruandekohustust ja teabevahetust Euroopa Parlamendiga; tunneb muret selle pärast, et riigipõhiseid soovitusi järgitakse endiselt vähe; kutsub liikmesriike üles tööhõive- ja sotsiaalpoliitika valdkonnas antavaid soovitusi paremini järgima; kutsub komisjoni üles tõhustama dialoogi, mida ta peab liikmesriikidega olemasolevate soovituste ja tööhõivesuuniste rakendamise üle, sealhulgas praeguste ja kavandatud poliitikameetmete jälgimist;

28. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.